

สรุปและขอเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาจะเห็นว่า การประมาณจำนวนผู้สำเร็จ ม.ศ.๕ หรือเทียบเท่าที่สอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาใดระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๒ - ๒๕๐๘ นั้น มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะโดยของสมมุติข้อใด แต่การประมาณโดยอาศัยข้อสมมุติที่ว่าในอัตราการเพิ่มของการรับนิสิต นักศึกษาใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาเท่ากับค่าเฉลี่ยของอัตราเพิ่มระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๘ นั้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วกว่าการประมาณแบบอื่น ๆ และจำนวนที่ประมาณได้เพิ่มขึ้นทุกปี เพราะการประมาณภายใต้ข้อสมมุตินี้ ไม่มีส่วนสัมพันธ์กับจำนวนเด็กรุ่นเดียวกันเมื่อเริ่มเข้าศึกษาในชั้นประถมปีที่ ๑ ส่วนการประมาณตามข้อสมมุติอื่น ๆ นั้น จำนวนผู้สอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาใดจะลดลงในปีการศึกษา ๒๕๐๘ เพราะนักเรียนรุ่นนี้เมื่อเข้าศึกษาในชั้นประถมปีที่ ๑ มีจำนวนน้อยกว่ารุ่นก่อนมาก เพราะการประมาณภายใต้ข้อสมมุติ ๓ ข้อแรก นั้น จำนวนผู้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาใดจะมีส่วนสัมพันธ์กับจำนวนคนรุ่นนั้นเมื่อเริ่มตน แต่ในประเทศไทยยังไม่พัฒนาเต็มที่จนประเทศไทยนั้น ปริมาณของผู้ที่จะเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาใดจะไม่ถูกจำกัดหรือเป็นอัตราส่วนกับจำนวนคนในรุ่นนั้นเมื่อเริ่มตน เพราะถึงแม้ว่าคนในรุ่นนั้นจะเพิ่มขึ้นมาก แต่เมื่อรัฐบาลไม่สามารถขยายที่นั่งเรียนในสถาบันอุดมศึกษาให้เพียงพอกับคนที่เพิ่มขึ้นได้ ก็ไม่ทำให้ นิสิตนักศึกษาสอบคัดเลือกเข้าได้มากขึ้น และในทางตรงกันข้าม แมวว่านักเรียนในรุ่นนั้นจะน้อยลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้สอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาใดจะลดลงด้วย เพราะจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือกในแต่ละปี ทั้งทั้ง ม.ศ.๕ ในปีนั้นและทั้งปีปีก่อน ๆ มีจำนวนมากกว่าจำนวนที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถรับได้หลายเท่า ดังนั้น ในปีการศึกษา ๒๕๐๘ แม้จำนวนนักเรียนรุ่นนั้นจะลดลง แต่ตามข้อเท็จจริงจำนวนนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาใดจะไม่ลดลง เพราะสถาบันอุดมศึกษายังจะรับ นิสิตนักศึกษาตามจำนวนที่แต่ละสถาบันกำหนดไว้ว่า จะสามารถรับได้ นั่นคือ จำนวนคนที่ผ่านการสอบคัดเลือกก็จะมีจำนวนจำกัดอยู่เพียงแต่ความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาในการรับนิสิต นักศึกษา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านโยบายของรัฐบาลจะมีความสำคัญต่อปริมาณการรับนิสิตนักศึกษาใหม่ของสถาบันอุดมศึกษามากกว่าจำนวนคนในรุ่นนั้น ๆ ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้ประมาณจำนวนผู้สอบคัดเลือก

เข้าสถาบันอุดมศึกษา โดยไร้อัตราค่าเล่าเรียนในอัตราก้าวหน้า เพราะเป็นภาระประมาณที่ไม่ได้
ขึ้นกับคนในรุ่นนั้น

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ต้องการเข้าศึกษาและมีความสามารถที่จะศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
และจำนวนที่นั่งเรียนซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรจัดเพิ่มให้เพียงสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนที่
จะเข้าศึกษาแล้ว จะเห็นว่า มีจำนวนมากและจะเพิ่มมากขึ้นทุกที ถึงแม้ว่า อัตราส่วนของผู้มีควา
สามารถศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแก่เข้าไม่ได้ กับจำนวนผู้สอบคัดเลือกเข้าได้ จะเท่ากับร้อยละ
๑๐.๖ แต่ในการศึกษาตัวเขาเหล่านั้น จะถูกต่ออัตราส่วนอย่างเคียดขี้เนื้อได้ ต้องพิจารณาจำนวนจริงด้วย
จะเห็นว่า จำนวนผู้มีความสามารถศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา แก่สอบคัดเลือกเข้าไม่ได้ นั้น จะมีจำนวน
ประมาณ ๑,๓๐๐ - ๒,๖๐๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อย ในขณะที่ประเทศ
ต้องการแรงงานระดับนี้เพื่อพัฒนาประเทศ และนอกจากนี้ อาจจะมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่มีความ
สามารถศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา แต่ไม่ได้นำสมัครสอบคัดเลือก เนื่องจากเหตุผลบางประการ
เช่น ฐานะเศรษฐกิจทางบ้านไม่อำนวย ไม่สนใจที่จะศึกษาต่อ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะ การวัดผู้มีควา
สามารถที่จะศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในที่นี้ วัดเฉพาะผู้ที่ต้องการที่จะศึกษา คือ มาสมัครสอบ
คัดเลือกเท่านั้น เพราะหากที่เข้าไม่ได้มาสมัครสอบคัดเลือกนั้น เราไม่สามารถวางข้อสังเกตอันหนึ่ง
อันใดที่จะใช้วัดความสามารถของเขาได้ และถ้ามีพวกที่ไม่ได้มาสมัครสอบคัดเลือก แต่มีความ
สามารถเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้แล้ว จำนวนผู้มีความสามารถที่จะศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
และจำนวนที่นั่งเรียนที่ควรจัดเพิ่มจะมีจำนวนมากกว่านี้ ซึ่งจะชี้ให้เห็นว่า แต่ละปีรัฐบาลต้อง
สูญเสียผู้ที่ควรจะออกมาเป็นบัณฑิตจากระดับนี้มากเพียงใด

นอกจากนี้ จำนวนผู้ต้องการศึกษาและมีความสามารถที่จะศึกษาซึ่งขึ้นอยู่กับอัตราส่วน
ของผู้ที่จบ ม.ศ.๕ เป็นสำคัญ กล่าวคือ ถ้าผู้จบ ม.ศ.๕ มีมากขึ้นปีใด จำนวนผู้ต้องการเข้าศึกษา
และมีความสามารถเข้าศึกษาก็ย่อมจะมีปริมาณมาก ทำให้ผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าไม่ได้มีมาก แต่ถ้าปีใด
อัตราส่วนผู้สำเร็จ ม.ศ.๕ มีน้อย การแข่งขันมีน้อย อัตราส่วนของพวกที่สอบคัดเลือกเข้าไม่ได้ก็จะ
มีน้อยความไปทั่ว และถ้ามีการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใน
สูงชันกว่านี้แล้ว ช่องว่างระหว่างผู้มีความสามารถศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาและผู้ที่ไม่เข้าศึกษาได้
จริง ก็จะกว้างมากขึ้นกว่านี้ ในเมื่อจำนวนที่นั่งยังมีอยู่อย่างจำกัด ความสูญเสียบัณฑิตจากระดับนี้ซึ่ง
จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศก็จะเพิ่มมากขึ้น มีอัตราในล้านค่า ๆ ก็จะตามมา

การที่ปริมาณผู้ต้องการ เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา จำนวนผู้ต้องการ เข้าศึกษา และมีความสามารถที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา และจำนวนที่นั่งเรียนเพิ่มที่สถาบันอุดมศึกษา ควรจะจัดให้เพียงพอกับความต้องการมีจำนวนสูงในแต่ละปีนั้น เป็นสิ่งซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพ และปริมาณที่ค่าของการศึกษาระดับนี้ของชาติ และชี้ให้เห็นว่า แต่ละปีรัฐบาลต้องสูญเสียเงินอุดหนุน ระดับอุดมศึกษาไปเป็นจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ประเทศกำลังต้องการคนที่มีความรู้ระดับนี้ไปช่วยในการพัฒนาประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลในขณะนี้ ยังไม่เพียงพอทั้งในด้านผู้ต้องการ เข้าศึกษา ความต้องการของประเทศ ทำให้แต่ละปีรัฐบาลจะสูญเสียผู้ที่มีความสามารถ จะศึกษาต่อในระดับนี้ไปจำนวนไม่น้อย

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องนี้ ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะที่เกี่วกับระบบอุปถัมภ์

ก. ในการ เก็บตัวเลขทางการศึกษา ควรเน้นในเรื่องรายละเอียดที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับตัวผู้ป้อนสอบ และผู้ที่สอบคัดเลือกได้มากกว่าผู้สมัครสอบ เพราะจำนวนผู้สมัครสอบนั้น ได้รวมพวกที่สอบ ม.ศ.๕ ไม่ได้ด้วย

ข. ควรเทียบคะแนน ม.ศ.๕ ของผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าได้ กับผู้ที่เข้าไม่ได้เป็นรายปี ถ้าปรากฏว่า ผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าได้ ได้คะแนน ม.ศ.๕ สูงกว่าผู้ที่สอบเข้าไม่ได้เป็นส่วนใหญ่ตลอดมา เราก็สามารถให้คะแนน ม.ศ.๕ ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเครื่องวัดความสามารถของผู้ที่สอบ ม.ศ.๕ ได้ แต่ไม่ได้มาสมัครสอบคัดเลือก และยังเป็นเครื่องแสดงมาตรฐานข้อสอบของกระทรวงศึกษาธิการอีกด้วย

ค. ตามที่เคยเสนอปัญหาการ เก็บตัวเลขทางด้านการศึกษาไว้ใน มหที่ ๒ นั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงควรมีการ เก็บตัวเลขให้ครบและมีระยะเวลายาวพอที่จะนำมาเปรียบเทียบกันได้ เช่น เมื่อเก็บตัวเลขจำนวนนักเรียน ก็ควรจะมีเก็บตัวเลขจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาด้วย ให้ครบทั้ง ๒ อย่าง

๒. ข้อเสนอแนะให้ศึกษาต่อ

ก. การศึกษาในเรื่องนี้ นอกจากจะช่วยชี้ให้เห็นความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในชั้นการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการศึกษาระดับนี้ให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ และของผู้ต้องการเข้าศึกษาแล้ว ก็น่าจะมีการศึกษาและวิเคราะห์ความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในชั้นการศึกษาระดับอื่น ๆ อีกด้วย เพื่อเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาปรับปรุงการศึกษาระดับนั้น ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการศึกษาระดับสูงต่อไป เพราะในการปรับปรุงการศึกษา ควรปรับปรุงทั้งแคระค้ำพื้นฐานขึ้นไป

ข. ควรมีการประเมินความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในชั้นการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากผู้ที่ไม่ได้มาสมัครสอบคัดเลือกอีกพวกหนึ่ง เพราะพวกนี้ถ้ามีโอกาสได้ศึกษาต่อ ก็จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

ค. ควรมีการศึกษาคะแนน ม.ศ.๕ หรือเทียบเท่า และประเภทโรงเรียนที่จบแมกคามสายสามัญ อาชีวศึกษา และฝึกหัดครู ของผู้ที่มีความสามารถศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา แต่สอบคัดเลือกไม่ได้ เพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนประเภทนี้ได้คะแนนระดับ ม.ศ.๕ สูงต่ำอย่างไร ส่วนใหญ่เป็นพวกที่สำเร็จการศึกษาสายไหน และโรงเรียนประเภทใด

ง. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนของผู้สำเร็จ ม.ศ.๕ กับอัตราส่วนของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี

จ. ควรประเมินความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแยกตามสาขาวิชา เพื่อจะทราบว่า เราทรงแสูญเสียแรงงานของประเทศมากในสาขาวิชาใดบ้าง

ฉ. ควรมีการศึกษาความต้องการในตลาดแรงงานของประเทศว่า ต้องการแรงงานในสาขาวิชาใดบ้าง แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความสูญเสียผู้มีความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ประเมินไว้ใบ ข้อ ๑. ว่า ประเทศได้สูญเสียแรงงานเหล่านั้นจริงหรือไม่ เพราะบางครั้ง เราอาจประมาณความสูญเสียของผู้ต้องการเข้าศึกษาและมีความสามารถที่จะศึกษาในสาขาวิชาใด สาขาวิชาหนึ่งเป็นจำนวนมาก แต่ถาประเทศไม่ต้องการแรงงานในสาขาวิชานั้น มันจะเพิ่มเข้าเรียนให้เพียงพอกับผู้ต้องการและสามารถศึกษาได้ มันจึงที่สำเร็จเพิ่มขึ้นแทนที่จะเป็นประโยชน์ก็อาจจะกลับเป็นภาระของผู้บริหารประเทศ ถ้ามีวิธีเหล่านี้ไม่สามารถจะหางานทำได้

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการศึกษา บัญชีต่อไปนี้เห็นได้ชัดว่า เกี่ยวข้องกับ
 ข้อเสนอแนะความชอบุมหาสถิติมาก เช่น การศึกษาอัตราส่วนของผู้ที่มีความสามารถศึกษาใน
 สถาบันอุดมศึกษา แต่สอบคัดเลือกเข้าไม่ได้ แยกตามสาขาวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัย
 ตัวเลขเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้สอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา การศึกษาในเรื่องการ
 ประเมินความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในชั้นการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากผู้ที่ไม่ได้มา
 สมัครสอบคัดเลือก และการศึกษาคะแนน ม.ศ.๕ หรือเทียบเท่า ของผู้ที่มีความสามารถศึกษา
 ในระดับอุดมศึกษาแต่สอบคัดเลือกเข้าไม่ได้ ต้องอาศัยตัวเลขแสดงการเปรียบเทียบคะแนน
 ม.ศ.๕ ของผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าได้ กับผู้ที่สอบเข้าไม่ได้ เป็นรายปี การศึกษาความสัมพันธ์
 ระหว่างอัตราส่วนของผู้สำเร็จ ม.ศ.๕ กับอัตราส่วนของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาใน
 สถาบันอุดมศึกษา ต้องอาศัยตัวเลขเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้สอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา
 และตัวเลขของการเทียบคะแนน ม.ศ.๕ ของผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าได้ กับผู้ที่สอบเข้าไม่ได้
 การประเมินความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในชั้นต่ำกว่าอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ตัวเลข
 ทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกันจากแหล่งเดียวกัน และมีระยะเวลายาวพอที่จะนำมา
 เปรียบเทียบกันได้ และการประเมินความสูญเสียผู้มีความสามารถศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
 แยกตามสาขาวิชา ก็จำเป็นต้องใช้ตัวเลขของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา แยกตาม
 สาขาวิชาที่ส่งการเข้าศึกษา และความคงการแรงงานในสาขาวิชาต่าง ๆ ของตลาด
 แรงงาน